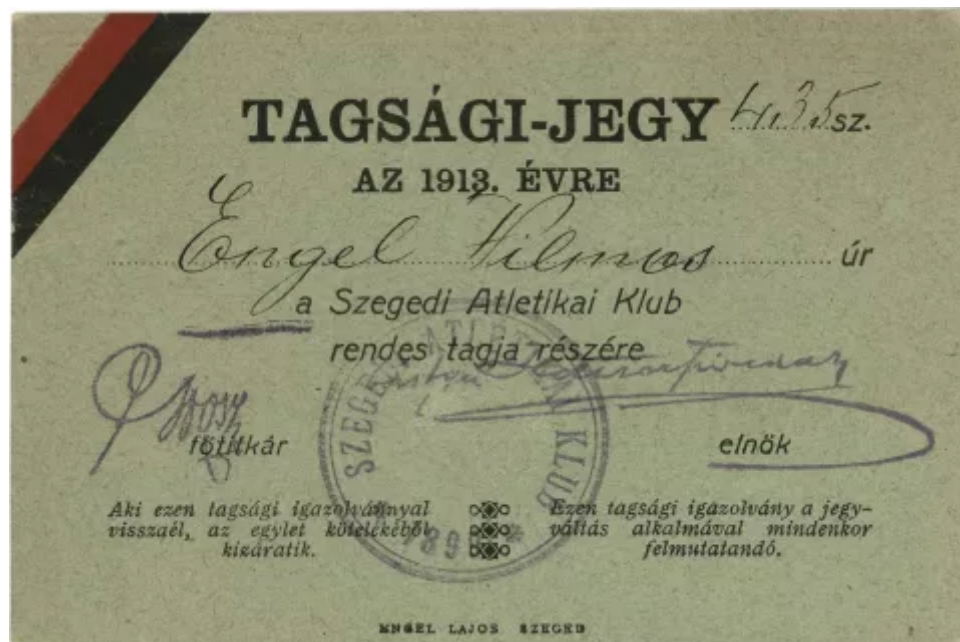

Engel Vilmos Tagsági Jegye

TAGSÁGI-JEGY AZ 1913. ÉVRE Engel Vilmos úr a Szegedi Atlétikai Klub rendes tagja részére.

Amikor anyám húszéves korában már a tizedik kérőt, Engel Vilmost is kikosarazta, akkor nagyanyám -- nagyanyus, ahogy ő mondta -- leültette a szalonban, és azt mondta neki: "Fiam, mit akarsz? Talán patikárius kisasszony akarsz lenni?" És akkor rájött, hogy ez talán nem perspektíva, és inkább igent mondott Vilmos bácsinak.

Engel Vilmos úgy került a családhoz, hogy nagyapám [Garai Izsó] a szegedi szabadkőműves páholynak volt a tagja. Azt mesélték, hogy 1912-ben hazajött egy páholyülésről Törökbecsére, és azt mondta a feleségének, Gizusnak, hogy a páholyban van egy új tag, egy szimpatikus fiatalember, én meghívnám. És megállapodtak, hogy meghívják a fiatalembert, akinek az apja, doktor Engel Mór ügyvéd a szegedi páholy alapító tagja és valami tisztségviselője is volt.

Engel Vilmos újságíró volt, a "Szegedi Napló" társtulajdonosa és főszerkesztő-helyettese. Az esküvő után hat hétig voltak nászúton, Velencében. A nászút után egy nagy lakásba költöztek. A ház a "Szegedi Napló" tulajdona volt, ott volt a kiadóhivatal, egy szárnyépületben a nyomda, és az első emeleten volt a lakás. A szalonon kívül volt még két vagy három szoba. A szalon akkora volt, hogy a "Szegedi Napló" képzőművész munkatársainak időről időre kiállításokat rendeztek benne. Az ifjú házasoknak saját, kétlovas kocsijuk volt. Anyám már otthon is sportolt, és Szegeden nagy örömmel evezett, tagja volt a Szegedi Atlétikai Klubnak.